

være ubillig selv mod en Modstander — at det kunde være meget vanskeligt for den nuværende høitærede Minister strax at ordne Forholdene, idet han traadte til kort efter, at den nye Ordning var traadt i Kræft, men i alle Tilfælde har Ordningen viist sig uheldig. Jeg mener nu ikke, at det er nødvendigt at gaa tilbage til de gamle Forhold, paa ingen Maade, men jeg tror, at det uden videre forøgede Udgifter vilde være muligt at give Postvæsenet en anden Stilling og at spare de Ting, der skulle spares, paa en anden Konto. Det kan for en meget stor Del opnaas ved Forandringer med Hensyn til Advancement og Lokalernes Anbringelse; muligt er det, at det Hele kan naas uden en eneste Dros Udgift mere for Statskassen. Jeg har nu villet anføre dette, fordi jeg er fuldstændig overbevist om, at der er stet en Feil, som bærer Noget af Skylden for den slappe Postbestyrelse, vi have her i Landet, men jeg paastaar ikke, at den har hele Skylden, thi selv med den administrative Ordning, vi have, vilde Postvæsenet kunne besørjes paa en anden Maade. Der har naturligvis i det Hele taget ikke været nok Interesse for Postvæsenets Udvikling; det har faaet Lov til at gaa sin Gang, og Ingen kan luffe Dinene for, at det tyder paa en Slaphed i Administrationen. Man kan saa meget bedre se, at det ikke blot er Omordningen af Postvæsenets Overbestyrelse, der har bewirket Nedgangen og Slappelsen, som der finder noget ganske lignende Sted i et andet Kontor, som ogsaa hører under Indenrigsministeriet, det er Telegrafvæsenet. Der er en Nedgang i Indtægterne for Telegrafvæsenets Bedkommende, og den ugunstige Del af Budgettet vedrører de gjennemrigste Telegrammer. Forinden jeg kommer til at paavise Grundene hertil, vil jeg imidlertid ogsaa her meddele, hvorledes det er gaaet med Telegramtægterne, hvorledes vi have udviklet vore Telegramtægter i de senere Aar. Her gjælder nemlig det Samme, at vi paa Telegrafvæsenets Omraade ligeledes ere gaaede frem i Retning af at forbyde det for os selv ved hver ny Konvention, vi have affluttet med Udlandet. Vi havde affluttet en Konvention med det nordtydske Forbund under 24de Marts 1867. Denne Konvention havde 3 Slags Tægter for Telegrammer mellem Danmark og Tydskland. Der var for det Første en lavere Tægt for Telegrammer mellem alle tydske Stationer og Nordflæsvis i en Afstand af ikke over 10 Mil, en Tægt paa 8 Silbergroschen eller 34 f. for 20 Ord. Dernæst var der en Separat-tægt imellem Danmark paa den ene Side og Slesvig, Holsten, Lübeck, alle Østersjøstæder og Rügen paa den anden Side. Denne Tægt

var for 20 Ord 68 f. For hele det øvrige Tydskland var der en Tægt for 20 Ord af 1 Rd. 8 f. Man vil indse, at af disse Tægter var den første i høi Grad fordelagtig for Nordflæsvis Besoere, og hvad den anden angaar, var den af allerstørste Betydning for vor Handel, fordi det er paa alle disse Stæder, at en meget stor Del af vore Forretninger sker. Indtægterne af disse Tægter vare fordelte saaledes, at Indtægten af de to første Klasser fordeltes lige mellem os og Tydskland, hvilket var til stor Fordel for os, fordi det navnlig var paa de to første Klasser, at den største Del af Telegrammerne faldt, hvorimod der for den sidste Klasse af Telegrammer, nemlig dem, der herfra sendtes længere ind i Tydskland, fandt den Ordning Sted, at vi fik den ene Part, og Tydskland de to. Det var altsaa økonomisk set, meget fordelagtige Telegramtægter for Statskassen og til stor Fordel for Besoerne baade af de tilgrændsende Distrikter og for Landet i det Hele. Neppe var imidlertid den nye Era begyndt her efter 1875, før Tydskland fandt det passende at opsigte Konventionen, og der maatte nu begyndes nye Forhandlinger. Den blev opsagt i 1876, og der blev affluttet en ny Konvention den 28de December 1876. Ved denne Konvention vare alle disse modererede Tægter for Slesvig ophævede, og fra 1ste Januar 1877 indførtes en ny Ordning for samtlige Telegrammer til Tydskland med en Grundtægt af 36 Dre og en Tægt pr. Ord af 11 Dre. Istedetfor at vi i gamle Dage betalte den Sum, jeg nævnedes, nemlig 1 Rd. 8 f., altsaa 2 Kr. 16 Dre, betaltes nu 2 Kr. 56 pr. 20 Ord for samtlige Telegrammer; istedetfor at der i gamle Dage blev betalt henholdsvis 1 Kr. 36 og 2 Kr. 16 Dre, betaltes der nu for hvert Telegram 2 Kr. 56 Dre, selv om det saa var en ganske kort Strækning, lige over Grændsen til Slesvig, Rügen eller en nordtydsk Søhavn, hvilket ligefrem er et Tab for os. Nu vil man sige, at de fleste af disse Telegrammer ere ikke paa 20 Ord; men det tror jeg er meget vanskeligt at vide nøie, hvor mange Ord gjennemsnitlig Telegrammerne indeholde. Men skal man holde sig til, hvad der for nogle Aar siden blev meddelt gennem Anmærkningerne til Finantsloven, vil det gjennemsnitlige Antal Ord vise sig at være 15, og selv det vilde medføre en Tægt af over 2 Kr., hvilket er ganske bethdeligt. Hvad Fordelingen af Indtægterne angaar, er den efter denne Konvention saaledes, at Danmark fik — det gjælder jo ikke mere, der er jo kommet en senere Konvention — kun 75 Dre pr. Telegram, og hele Resten gik til Tydskland. Nu er der imidlertid senere indtraadt en Forandring heri, men denne For-